

Evangelielezing: *Lk. 15,1-3.11-32*

In die tijd kwamen alle tollenaars en zondaars Jezus opzoeken om naar Hem te luisteren. Maar zowel de farizeeën als de schriftgeleerden zeiden morrend tegen elkaar: 'Die man ontvangt zondaars en eet met hen.' Vervolgens zei Hij: 'Iemand had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn vader: "Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb." De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. Hij trok eropuit en verhuurde zich aan een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom hier om van de honger. Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners." Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem. "Vader," zei zijn zoon tegen hem, "ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden." Maar de vader zei tegen zijn knechten: "Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden." En ze begonnen feest te vieren.

De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans. Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. De knecht zei tegen hem: "Uw broer is thuisgekomen, en uw vader heeft het

gemeste kalf geslacht omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen." Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen. Hij zei tegen zijn vader: "Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht." Zijn vader zei tegen hem: "Mijn jongen, jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou. We kunnen toch alleen maar feestvieren en blij zijn? Want je broer was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden."

Luisterlied: *'Ken je mij?'* door *Trijntje Oosterhuis*, songwriters: *Augustinus J M Stijn Loo Van Der / Hubert G Oosterhuis*

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ogen die door de zon heen kijken,
zoekend naar de plek waar ik woon.
Ben jij beedspraak voor iemand
die aardig is, of onmetelijk ver,
die niet staat en niet valt
en niet voelt als ik,
niet koud en hooghartig.

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Hier is de plek waar ik woon
een stoel op het water,
een raam waarlangs het opklarend weer.
Of het vallende duister voorbij vaart.
Heb je geroepen? Hier ben ik.
Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Ik zou een woord willen spreken
dat waar en van mij is,
dat draagt wie ik ben,
dat het houdt.

Ik zou een woord willen spreken
dat rechtop staat als mens die mij aankijkt en zegt
ik ben jouw zuiverste zelf,
vrees niet, versta mij, ik ben, ik ben.
Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Ben jij de enige voor wiens ogen
niets is verborgen van mijn naaktheid.
Kan jij het hebben,
als niemand anders,
dat ik geen licht geef, niet warm ben,
dat ik niet mooi ben, niet veel
dat geen bron ontspringt
in mijn diepte.
Dat ik alleen dit gezicht heb,
geen ander.
Ben ik door jou, zonder schaamte,
gezien, genomen,
door niemand minder?
Zou dat niet veel teveel waar zijn?
Zou dat niet veel teveel waar zijn?
Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Vraag: *Waarvan ben jij afgedwaald en wil je weer thuiskomen?*

Gedicht: *Marcel Messing*

De verloren zoon

Zo verliet ik het huis van mijn Vader,
maar verliet ik het werkelijk?

Zijn huis heeft geen deuren of ramen,
geen muren of vertrekken.

Zijn huis is het heelal
en slechts het idee van afgescheiden zijn
schept deuren en ramen, muren en vertrekken.

Nooit kan ik verlaten wat ik altijd ben,
nooit kan verloren raken
wat in zichzelf steeds thuis is.

Als in een diepe slaap, dronken van onwetendheid,
verloor ik herinnering aan wat ik werkelijk ben.

Ik ben de zoon van de Vader. De Vader is in mij,
in de Vader ben ik, onverbrekkelijk één.

Zijn rijkdom is de mijne, al wat van hem is
is van mij, scheiding is niet meer.

Het oudste in mij blijft altijd thuis,
het jongste wil verkennen wat de Vader in mij al kent.

Hier en nu plooit zich de mantel der liefde om mij heen
als ik inkeer naar mijn ware zijn
waar nimmer iets geboren werd.

Terwijl ik uitga, ga ik in, terwijl ik inga, ga ik uit.
Wie zou de zegelring van liefde kunnen breken
die zonder omtrek is?

Sandalen van liefde en mededogen
draag ik nu aan mijn voeten,
die nimmer meer vermoeid zijn
en wandelen in het Ene.

Muziek: *'Home', Gjeilo*